

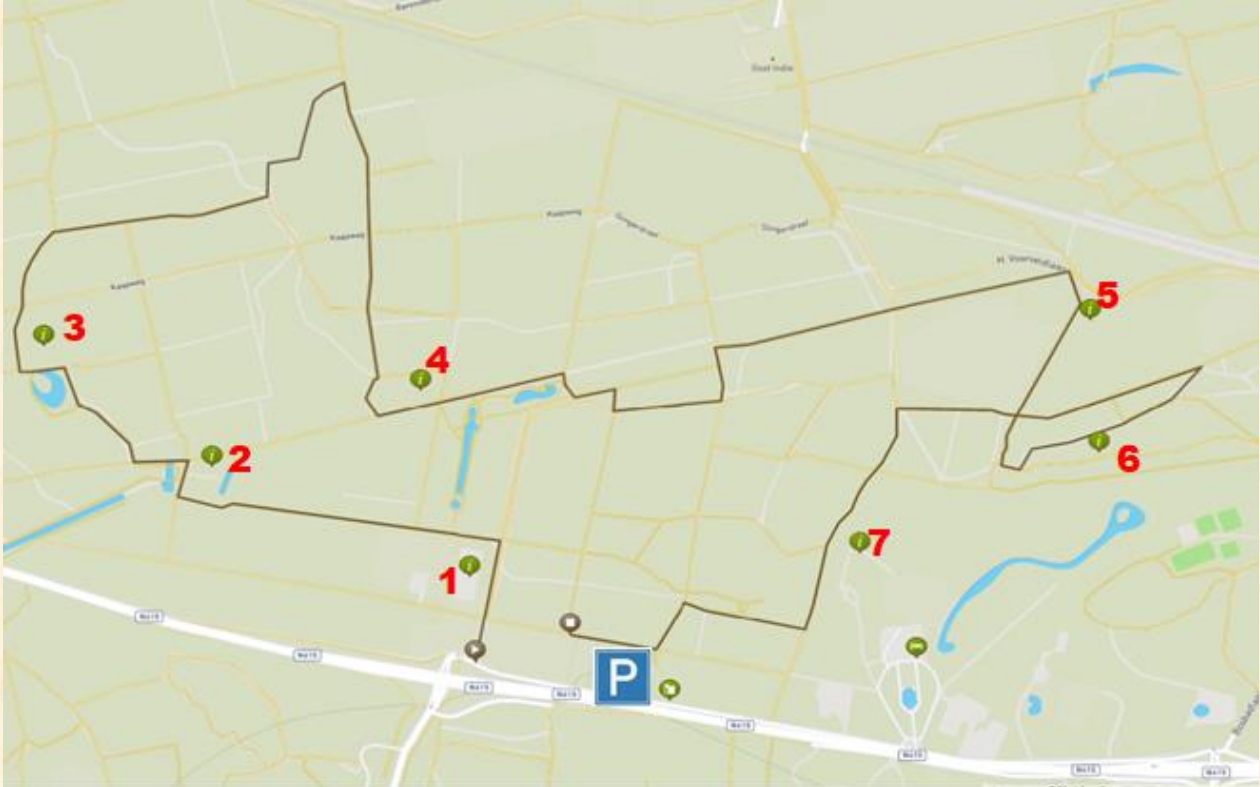
GEOPARK HEUVELRUG

(in ontwikkeling)

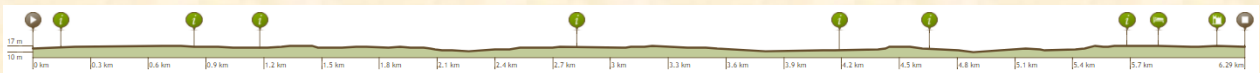
Op Geopad 97

24-03-2018

Het Staatsbos de Hooge Vuursche

Route 6,3 km. Voor de GPS RouteYou versie, [klik hier](#).

Wie ook wandelend kennis wil maken met de karakteristieken en kwaliteiten van het bosgebied De Hooge Vuursche wordt geadviseerd de hierna beschreven, ruim 6 kilometer lange wandelroute te lopen.

De route begint en eindigt bij de kruising Hilversumse Straatweg – Hooge Vuurscheweg. Bij deze kruising ligt een parkeerterrein. De route is bekend als de **Vijverwandeling**.

1. De route begint bij een districtskantoor van Staatsbosbeheer, waarachterje links een rechte laan gaat volgen. Rechts wordt dan een vrij diepliggende geometrische waterpartij gepasseerd. Deze is onderdeel van een zichtas, die je kruist.

2. Aan het eind van de laan gaat de gemarkeerde route zigzaggend een reliëfrijk bosgedeelte doorkruisen. Enkele fraaie zandruggen zijn er met grote beuken begroeid. De zigzaggende route leidt naar een sierlijke waterpartij, die net als de geometrische vijver die je kort na het begin van de wandeling zag nogal diep ligt. De contouren van de waterpartij doen denken aan het cijfer negen. Dit betekent dat de vijver een rond eilandje omsluit. Het eilandje lijkt enigszins op een omgracht burchtterrein. Op het eilandje groeien vrij laag gebleven beuken. Bij de waterpartij bieden enkele bankjes de mogelijkheid op een rustgevende wijze haar belevingswaarde te ervaren.

3. Voorbij de waterpartij slaat de wandelroute tweemaal rechtsaf. Je doorkruist dan een minder sterk geaccidenteerd bosgedeelte waar de windafzettingen uit de laatste ijstijd nauwelijks door latere verstuingen werden verminkt. Even later gaat de gemarkeerde route links opnieuw zigzaggen. Ze laat ons dan kennismaken met een relatief laag gelegen, vrijwel vlak gedeelte van het bos. Hierna ga je door rechtsaf te slaan de reliëfrijkere hogere bosgedeelten weer opzoeken. Na zo'n zeshonderd meter komt de gemarkeerde route dan uit op een lange kaarsrechte zandweg, die de oriëntatie van de vroeger in deze omgeving dominerende strokenverkaveling verraadt.

4. Je gaat de zandweg links enkele honderden meters volgen. Hierna zigzagt de route enige tijd onderlangs de steile noordelijke flanken van een bankachtige zandrug. Even later slaat de wandelroute kort na elkaar links- en rechtsaf om via een slechts weinig geaccidenteerd bosgedeelte naar een laag gelegen agrarische enclave te brengen. Bij de enclave vraagt de markering je opnieuw rechtsaf te slaan.

5. Het is echter verleidelijk nu even te zigzaggen door het gebied ten oosten van de gemarkeerde route. Daarbij kom je eerst terecht op de markante heuvelpartij bij de noordoosthoek van de laaggelegen enclave. Vervolgens gaat het geopad rechts de rand van het bekken volgen. Hierna kun je links kennismaken met een vrij reliëfrijk bosperceel waar het oog valt op enkele ovale terreindepressies.

6. Aan het eind van het bosperceel duik je rechts het bos in voor een ontmoeting met een ravijnachtige stuiftrog. Na deze te zijn gekruist kun je er over een smal paadje bovenlangs lopen. Voorbij het eind van het ravijn brengt het geopad je rechts terug naar de enclave, langs de zuidrand waarvan vervolgens weer naar de gemarkeerde route kan worden gewandeld.

7. Hierna kom je links via een bosgedeelte met enkele markante stuiftroggen gaandeweg in wat rustiger geomorfologisch vaarwater. De gemarkeerde route slaat er nog enkele haken alvorens je tenslotte af te leveren bij de plek waar de wandeling begon.

Door de wandeling leerde je de geomorfologische gesteldheid en structuur van een groot oud bospark kennen. De meeste indruk maakten daarbij ongetwijfeld de merkwaardige reliëfkenmerken van de enkele eeuwen geleden enigermate verstoven terreingedeelten, sommige oude lanen en enkele diepliggende vijverpartijen.

Toelichting

Het bosrijke wandelgebied omvat een groot deel van de bosrijke zone tussen de spoorlijn Hilversum – Baarn en N 416.

De ondiepe ondergrond bestaat er voornamelijk uit (grind)arme zandige (wind)afzettingen die er in de laatste ijstijd door de wind werden gedeponereerd en sindsdien nog weer door smeltwater kunnen zijn verplaatst. Deze (wind)zanden raakten later begroeid met bos, dat zo'n vijfduizend jaar voornamelijk uit eiken en berken bestond.

Evenals andere gebieden met droge zandgronden werd het gebied van de wandelroute sinds de bronstijd gaandeweg vrijwel geheel ontbost en vele eeuwen overwegend als (gemeenschappelijke) grasgrond gebruikt. Steppe- en heidevegetaties gingen nu domineren.

De relatief hooggelegen delen van de (wind)zanden konden op plekken waar ze intensief be(t)reden of herhaaldelijk geplagd werden gaan stuiven. De winderosie leidde dan tot een verlaging van het terreinoppervlak. Het wegwaaiende zand werd al spoedig opgevangen door de vegetaties die zich bij de lager wordende terreingedeelten handhaafden. Waarschijnlijk ontstonden toen pas de door walletjes geflankeerde ravijnachtige troggen en dalachtige laagten, die in sommige delen van het gebied zijn te vinden.

Het wandelgebied behoorde vroeger grotendeels tot het landgoed De Hooge Vuursche.

Kenmerkend hiervoor was een min of meer geometrische hoofdstructuur, die vrijwel behouden zou blijven.

De indeling van het gebied werd sterk beïnvloed door een westwaarts enigszins divergerende strokenverkaveling.

Op het landgoed stond meer dan eens een groot huis, dat later weer werd gesloopt. Het oostelijker gelegen huidige hoofdgebouw van de Hooge Vuursche is een paleisachtig neobarok landhuis, waarvoor een geometrische tuin werd aangelegd. Dit huis en zijn naaste omgeving zijn tegenwoordig eigendom van een onderneming, terwijl de rest van het landgoed en enkele aangrenzende terreinen later in de 20ste eeuw gefaseerd eigendom zouden worden van Staatsbosbeheer.

Alle rechten met betrekking tot de tekst en het kaartmateriaal uit deze uitgave berusten bij stichting Telluris. Persoonlijk gebruik van de uitgave is toegestaan maar niet voor zakelijke en commerciële doeleinden tenzij dit schriftelijk met de rechthebbende(n) is overeen gekomen. Voor de foto's is de rechthebbende Stichting Geopark Heuvelrug i.o. of haar rechtsopvolger.